

ქართული
ნაციონალური
ბიბლიოთეკა

ზაქარია ფალიაშვილის ხანალობის
ოპერისა და ბალეტის ხანალოშივით
აკადემიური თეატრი

პროგრამა

საბინა მან კულის
(იბალია)
გასტროლები

28, 31 მარტი 1998წ.

საბინა მამ კულის

(იტალია)

გასტროლები

28 მარტი

ჯუსეპე ვერდი

“რიგოლეტო”

ოპერა 4 მოქმედებად

ჯილდა ს. მამ კული

31 მარტი

ჯუსეპე ვერდი

“ტრავიატა”

ოპერა 3 მოქმედებად, 4 სურათად

ვიოლეტა ს. მამ კული

საბინა მამ კული

“რიგოლეტო”

ოპერა 4 მოქმედებად

ლიბრეტო ფ.პიავესი, ვ.პოუოს დრამის
„მეფე ერთობა“ მიხედვით

პრემიერა - 1851წ. 11 მარტი, ვენცია
პირველი დადგმა თბილისში - 1853-54წწ. ხეზონი

მოქმედი პირნი და შემხრულებელნი:

წილდა	ს. მაკ კულდი
პირიოზი	თ. გუგუშვილი
რიგოლეტო	ქ. ბეზაძე
მაღალენა	ქ. პავლიაშვილი
საპარაშუჩილი	ბ. ასათიანი
წოვანა	ფ. ბოცინიძე
მონტაპორენი	ბ. ნიკოლაიშვილი
მარკო	ბ. შვიტრეშვილი
ბროსა	თ. ხაბინაძე
ბრაზი	წ. ჩაპუჩაძე
ბრაზიენა	თ. გუგუშვილი
კაპი	ა. კანკია

დირჟორი - თ.წაგარაძე

დამდგელი დირიჟორი - წანსულ კახიძე
დამდგელი რეჟისორი - ლეკა გვარამია
დამდგის ხელმძღვანელი - მიხეილ თუმანიშვილი
დამდგელი მხატვარი - ბიორბი ალექსი-მისხიშვილი
მთავარი ქორეოგრაფი - ბელა შარანაძე
ქორეოგრაფი - შალვა შარანაძე

კონცერტმაისტრები: ქეთევან ბეგაშვილი, ტატინა დუნიკო,
ლარეანა მახაშვილი, მარინა შუროშვილი,
ვიქტორია ჩაპლინსკაია, მარინა ჰანიშვილი,
გიგია ცირციანიძე

საბინა მაკ კული დაიბადა 1965 წელს. მისი დებიუტი პროფესიონალურ სცენაზე შედგა ქალაქ სოლოტოს საოპერო თეატრში, სადაც მან შეასრულა მთავარი პარტია ბელინის ოპერაში „სომნაპულა“. წარმატებული დებიუტის შემდეგ, მან შეასრულა ელივიანა და დეზდემონას პარტიები როსინის ოპერა „იტალიელები ალფირში“ და ვერდის „ოტელლოში“, ხოლო ცოტა მოგვიანებით მთავარი პარტიები ბელინის ოპერებში „მონტეკუჩი და კაპულეტები“ და „პურიტანები“.

მის რეპერტუარშია ანა ბოლინის, მარია სტიუარტის, ლუკრეცია ბორჯიას პარტიები დონიკეტის იმავე სახელწოდების ოპერებში, მარგარიტა ჰუნის „ფაუსტში“, მიქაელა ბიზეს „კარმენში“, მიმი, მიუზეტა და ლიუ პუჩინის „ბოკემაში“ და „ტურანდოტში“ და სხვა.

მის უკანასკნელი დროის წარმატებად კრიტიკა თვლის ალისას პარტიას ვერდის ოპერა „ფალსტაფში“ და ვიოლეტას პარტიას „ტრაიკატაში“. შესრულებულს სოფიის ნაციონალური ოპერის საპრემიერო წარმოდგენაში.

საბინა მაკ კული აქტიურად თანაშრომლობს ისეთ ცნობილ ხმის ჩამწერ სტუდიებთან როგორც არის „დეკა“, „დენონი“, „აიკო“ და სხვა.

საბინა სხვადასხვა დროს წარმატებით გამოიღოდა რომის, მილანის, პარიზის, მიუნხენის და სხვა საოპერო სცენებზე.

პირველი მოქმედება

მანტუის პერეოვის სასახლეში დიდი ღვინია. პერეოვი ერთობა, დროს ატარებს თავის კარისკაცებთან ერთად. იგი გრავუ ჩენარის ცილის ვარშივება, გრაფი ეჭვიანობს. სასახლის მახარა რიგოლეტო ლვარძლიანად დასცინის მას და პერეოვს ურჩევს იზღამეზე მოიტაცოს გრაფის მეუღლე. აღმოუჩინებელი ჩენარა ფიცს დებს, რომ სამაგიეროს მოუზღავს რიგოლეტოს.

მოულოდნელად დარბაზში შემოიჭრება გრაფი მონტერონე, რომელიც პერეოვისგან ქალიშვილის დაბრუნებას მოითხოვს. რიგოლეტო მასაც მასხარად ივადებს. პერეოვის ტრანსეში გრაფს აპატიებენ. მონტერონე ქალიშვილის შეურაცხყოფისათვის საწინელი შურისძიებით ემუქრება პერეოვს, წველის რიგოლეტოს...

მეორე მოქმედება

მონტერონეს წველამ სიმშვიდე დაუკარგა რიგოლეტოს. გვიან ღამით დაძმობული გულით მიემართება იგი სახლისკენ. გზად მიმავალს კაცისმკვლელი, ბანდიტი სპარაფურული შეხვება, რომელიც გარკვეული საზღაურის ფასად თავის სამსახურს შესთავაზებს.

...რიგოლეტოს თავისი ერთადერთი ქალიშვილის-ჯილიდას ბედი აწუხებს. მოახლე ქალითან ერთად ჯილიდა ქალაქის ერთ მიწვებულ უბანში ცხოვრობს. პერეოვისა და მისი აღვირახსნილი კარისკაცების შიშით მამისგან მას აკრძალული ქონდა ქალაქში გასვლა, მხოლოდ ეკლესიაში დადიოდა სალოცავად.

მარტო აქ ჯილიდას გვერდით გრძნობდა თავს ბედნიერად რიგოლეტო... მალე იგი ისევ მიღის სახლიდან და მოახლე ქალს მკაცრად უპარებს, თვალისწინებით გაუფრთხილდეს ჯილიდას.

მარტო დარჩენილი ქალიშვილი ოცნებათა ვაქცია. ეკლესიაში მან მას მშვენიერი ყმაწვილი კაცი, რომლის ხილამაზებმაც მოხიბლა იგი. ახლავს მასზე ფიქრობდა ჯილიდა... და აი, ის ჭაბუკი! გადაცემული პერეოვი სტუდენტის სახით მოეკვინა ჯილიდას. მოულოდნელმა შეხვედრამ შეართო ქალიშვილი, მაგრამ ახალგაზრდა „სტუდენტის“ მშურთვალ სიყვარულმა და მარადიული ერთგულების ფიცმა თავბრუ დახვია გამოუდგელ გოგონას.

ისევ მარტო დარჩა ჯილიდა, იგი კვლავ ოცნებას მიეცა... რიგოლეტოს სახლითან თავის თეინამ პერეოვის კარისკაცები. მათ ჯილიდა რიგოლეტოს სატრფო პეონათ და მასხარაზე ჯავრის ამოხაგრულად მისი ვატაცება გადაუწყვეტიათ. ავი წინათგონობითი შეპყრობილი რიგოლეტო უკან ბრუნდება. სინდელემ სასახლის კარისკაცს წააწყვდება. ეჭვის გასაფანტავად რიგოლეტოს არწმუნებენ, რომ გრაფინია ჩენარის ვატაცებას აბიჯებენ, რომლის სასახლედ იქვე ახლოს იყო და დახმარებასაც კი სთხოვენ. რიგოლეტო თანახმდება... მაგრამ მალე შორიდან ჯილიდას ვიერილი მოესმის... რიგოლეტო ხვდება, რომ ჯილიდა ვაიტაცეს.

პერეოვი შფოთავს... უკვლავ გაქრა მშვენიერი ქალიშვილი... ვილიცამ მოიტაცა იგი. კარისკაცები პერეოვს გახარობად სიცილით უცვებიან წუხინდელ ამბავს, თუ როგორ დაეხმარა მათ რიგოლეტო თავისივე სატრფოს მოტაცებით. და აი, შემოჰყავთ კიდევ მოსახსამში გახვეული ქალი... დიდებულია დანახვით შემკრალი ჯილიდა, როგორც კი თავის სატრფოს დაინახავს, მიხვენ ვარის. გახარებული და ბედნიერი მასთან შეხვედრით, თან მიაკვება საყვარელ ადამიანს.

...მწუხარების დასაფარავად რიგოლეტო სიმღერით შემოდის იგი ჯილიდას დაეცება. როგორც კი შეიტყობს, რომ ჯილიდა სასახლეშია, შექარის მოითხოვს მის დაბრუნებას, მაგრამ კარისკაცები ათურად ავღებენ არც მის შექარას და არც მის ხეყვნა-მუდარას.

მამის ხმაზე შემობრბის ჯილიდა... ახლა კი უკვე ყველაფერი იცის რიგოლეტომ. იგი ფიცს დებს, რომ სასტიკად იძიებს შურს ქალიშვილის შურჩხვისისათვის. შეხვედრამ მონტერონესთან, რომელიც სწორედ ამ დროს ვაკაცვლით დილეგზე დასაწყვედეად, სამაგიეროს გადახდის რწმენა უფრო განუმტკიცა რიგოლეტოს. თავისი სიყვარულის ერთგული ჯილიდა ემუდარება მამას, დაინდოს პერეოვი, მაგრამ ამაოდ...

მეოთხე მოქმედება

სპარაფურული ბინა მდინარის უკვირულ ნაპირას დაუღია. უკუნი ქალიცა. სახლის შესასვლელს უახლოვდებიან რიგოლეტო და ჯილიდა. მამამ ქალიშვილი განგებ მიიყვანა აქ, რათა მას თავისი თვალით ეხილა პერეოვის დღეღატი, რომელიც გადაცემული მოსულიყო სპარაფურული დასთან, მაღალენისთან შესახვედრად. ახლა კი ირწმუნა სატრფოს დღეღატი ჯილიდამ, მაგრამ ამან მისი სიყვარული როდი გააწუნა.

მამა ქალიშვილს ვერანაში აგზანის - ვაეის ტანაცემლში გადაცემულმა ჯილიდამ ამ საღამოზე უნდა დატოვოს მანტუა. რიგოლეტო კი დარწმუნას აბიჯებს, რომ საზღაური გადახალის სპარაფურული პერეოვის მოკლისისათვის და მერე თავისივე ხელით გადაისროლოს საძულველი გვაში მდინარეში.

...ამოვარდა ქარიშხალი. მაღალია რომელსაც ძლიერ მოსწონს მოხდენილი ჭაბუკი, ეხვეყება მას, არ მოკლას იგი. დიდი ხეყვნა-მუდარის შემადგე სპარაფურული თანხმება პერეოვის მაგიერად მოკლას ის, ვინც უმადამებელ პირული შემოაღებს კარს. ჯილიდამ ყველაფერი გაიგონა. იგი ხომ სატრფოს გადასარჩენად დაბრუნდა უკან... და ჯილიდა კარს აკაკუნებს...

ქარიშხალი ჩადა. სპარაფურული რიგოლეტოს ტომარა გადასცა. სიხარულმა შეიპყრო რიგოლეტო - მან შური იძია!.. ისის იყო ტომარა მდინარეში უნდა გადაეხროლა, რომ უცებ ნაენობი სიმღერა შემოესმა: ეს პერეოვი მღეროდა. შემტრუნებულმა სასწრაფოდ გახსნა ტომარა და... შვილის უსიციცხლო ხეხული შეცინო...

"ტრაპიატა"

ოპერა 3 მოქმედებად, 4 სურათად

ა.დიუმა-შეილის დრამის „ქალი კამელებით“ მიხედვით

პრემიერა - 1853წ. 6 მარტი, ვენცია

პირველი დღემა თბილისში - 1858წ. 30 ნოემბერი

მოქმედი პირონი და შემსრულეპეაენი:

პიოლეტა	ხ. მამ კული
ფლორა	ო. გუბულაშვილი
ანონა	მ. ლაპიძე
ალფრედი	ბ. ბაბალია
ჟორჟინი	ბ. ბაბალია
ბახტონი	ო. ასლანი
ბარონი	მ. შვიტორი
მარკინი	ლ. იმედა
მეოზი	შ. ჩაპუტაძე

ცეკვები მონწილეობენ:

ო. ჩარკვიანი, ღ. ხოხაშვილი

ლიტერორი - რ.ტატიძე

- დამდგმელი დირიჟორი - ირაკლი ზინაურაძე
- დამდგმელი რეჟისორი - ტატიანა გუბანიძე
- დამდგმელი მხატვარი - შალვა ჩიქოვანი
- მთავარი ქორმისტერი - გელა უარსკიძე
- ქორმისტერი - შალვა შარვაშიძე
- ქორეოგრაფი - იური ზარმაძე
- ბალეტის რეპეტიტორი - ნუშომია გუბანიძე

პირველი მოქმედება
პირველი სურათი

კურტიზან ვიოლეტა გალერის სალონი მხიარული დროსტარება. ვიოლეტას მეგობრები და თავყვინისცემლები მის გამოყვამთელებას ზეინობენ. სტუმარია შირის არის პროფინციადი პარიზში ახლად ჩამოსული ალფრედ ფრამონი. მას პირველი შეხვედრისთანავე შეუყვარა ვიოლეტა. მისი გატაცება გაოცებასა და ირინას იწვევს დამსწრეთა შორის. სტუმრების თხოვნით ალფრედი მულის. ვალის ხმაზე ყველა მეორე ოთახში გადის. ვიოლეტამ უფრად თავი ეუღელს იგონო და იქვე დარჩა. მასთან დარჩა ალფრედი. ვატი სიყვარული გამოტყუება ვიოლეტას, ემუდარება მიატოვოს ეს „ხმარაინი“ ცხოვრება. მაგრამ ვიოლეტას ხუმრობაში გადააქვს ყველაფერი. იგი ალფრედს ყვავილს აძლევს და მეორე დღისათვის პეამას უნიშნავს.

მარტო დარჩენილი ვიოლეტა მღელვარედ იგონებს ალფრედთან საუბარს. ამ ფუქსაგატურ დროსტარებაში იგი პირველად შეხვდა ასეთ ფაქს ვრძობას და მის გულშიაც გაიღვიძა სასასუხი სიყვარულმა.

მეორე მოქმედება
მეორე სურათი

ვიოლეტამ და ალფრედმა დატოვეს პარიზი და ქალაქარეთ განმარტოვდნენ. შეყვარებულთა ბედნიერება თითქოს უღრუბლო იყო, მაგრამ ალფრედმა ვიოლეტას მოახლე ანინასგან შეიტყო, რომ ვიოლეტა მალულად ყიდის თავის ნივთებს. მიერნურის მიერ გაღებული მსხვერპლი შეტყუებული და შეწუხებული ალფრედი სასწრაფოდ პარიზს მიემგზავრება ფინანსური საქმეების მოსაგვარებლად.

...ვიოლეტა წერილებს ათვალერებს. წერილებს შორის მისი მეგობრის, ფლორა ბერუვას წერილიცაა - ფლორა მას შევლისზე ეპატივება. ვიოლეტამ გულგრილად გადასდო წერილი განზე.

შეშლის ალფრედის მამა - ვორე ფრამონი. იგი ვიოლეტას თავისი ვაჟის დღეუკავში, თავისი ოჯახის შერცხვენაში სდებს ბრალს. ვიოლეტა შეამწყაა ბრალდება. მისი ერთადერთი სინარული ალფრედის სიყვარული იყო. მას ხომ ისედაც დიდი ხნის სიცოცხლე არ ეწერა, უკურნებელი სტინ ყოველდღიურად ამოყვებდა მის სიცოცხლეს. სასოწარკვეთილი ქალი ფრამონის დაფინებული მოთხოვნის პასუხად გადაწყვეტს საკუთარი ბედნიერება მსხვერპლად შესწიროს სხვის სინარულსა და ბედნიერებას... ვიოლეტა გამოსამშვიდებელ პარათს წერს სატრფოს.

ბრუნდება ალფრედი. ვიოლეტას ცრემლებმა ისიც ააღლევა, მაგრამ ქალმა არაფერი უთხრა თავის გადაწყვეტილებაზე... ვიოლეტას წასვლის შემდეგ ანინამ მისი წერილი გადასცა ალფრედს. წერილმა სასოწარკვეთილებაში ჩააგდო ალფრედი.

შემოღის ფრამონი. იგი შეილს სთხოვს დაუბრუნდეს მშობლიურ პროვანსს, ოჯახს... მაგრამ ალფრედი მას არც კი უსმენს. მან მაგიდაზე ფლორას წერილი შენიშნა და ამით საბოლოოდ გადაწყვიტა, რომ ვიოლეტამ

სამუდამოდ მიატოვა იგი. ეკვთი შეგვრობილი აღფრედი პარიზისკენ მისწრათყს „მოლადატეზე“ შურის საძიებლად.

მესამე სურათი

ფლორასთან დიდი წვეულებაა. ბანქოს მაგიდას სხვებიან ერთად აღფრედც უზის. ვილატება ბარონ დიუფლოთან ერთად შემოდის. მხარულად ხედება მათ ფლორა. მუკლისის ხალისიანი ხმაური ვილატებას გულს არ ეკარება. იგი სამინლად განიცდის სატრფის განმარებას. აღფრედი ბარონთან წიხების საბაბს ეტებს. ამას კი შვიძლება დუღილი მოჰყვას... და ადუღევეული ვილატება ცდილობს საფრთხე ააცილოს აღფრედს. მაგრამ აღფრედი საქვეწმოდ შურაყცხფოყს მას და ბანქოში მოგებულ ფულს ხაგზეში შყაყრის, როგორც სეყარულის საყასურს.

მისამე მოძმელება
მეთოხე სურათი

ველასაგან მიტოვებული და მივიწყებული ვილეტა სიცოყრდის უკანასკნელ წუთებს ითყვის. ამაოდ ცდილობს ექიმი გრენვილის სნუელის ნუგემისცემას. ერთადერთი, რაც ვილატებას აკიდვე აკავშირებს სიცოყხელესთან, მოლაფინია - იმედი აღფრედთან შეხვედრისა.

აი აღფრედც! მაგრამ ხანმოკლე აღმონდა ბედნიერება! დღიმა სიხარულმა აჟადმყოფს უკანასკნელი ბალაც გამოაცალა. ახლა კი იგრძნო ცორე ეგრძონმა, რა შიძიმე იყო მისი დანაშაული...

უკანასკნელი აღმაფრება სოლისა, და ვილატება მოცელლიდითი უსულოდ ეცემა სატრფის მკლავებზე.

1847 წლის 15 აპრელს კავკასიის მოაგრმართულის გრაფ ვორსიკოვის ძალისხმეით თბილისის ცენტრალურ მოედანზე საძირკული ჩაყარა ქრეხლისა და თეატრის მშენებლობას (არქიტექტორი სკუდერო), რომელიც 3 წლის შემდეგ დაიწყო. 700 მიყრებულზე განაგრამებული თეატრი არქიტექტურულ გაფორმებით და შინაგანი მართულებით უმშენიერესი იყო მისნად არსებულ თეატრებს შორის.

მისი გახანა აღმონდა გრადიფიხული ბალ-მასკარადი, რომელიც თბილისის მადლი საზოგადოება დაქარაღდა.

პარიზში გამოქალაქმა "იულეტასთან" 1851 წლის 25 თქტომბრის ნომრმა ორი გვერდი დაურბო თბილისის თეატრს. მისმა კვნიდ 1851 წლის ხელმოწერიტამოკვეწა დადი სტატია და თეატრის შიდა ხედის ორი სურათი "...ქალაქის ეს ერთადერთი თეატრი, რომლის ცენტრური მოლიანად მარტანდული სტალითაა გაფორმებული, უკიდ წარმოადგენს ერთ-ერთი ყველაზე უფრო ელეგანტურ, მიხედუნად და წარმტეც სათეატრო ნაგებობას, რისი აცქყც ადამიანს შეუღელა"- წერდა სტატისის ავტორი.

ამვე წლის გაზაფხულზე თბილისში მოწვეულ იქნა იტალიური საოპერო დასი დილიტორ ბარბიერის ხელმძღვანელობით. იგი სულ 20 მსახობისაგან შედგებოდა. ხელმძღვანელების პარიზისა მას თვის მინიმლზე უნდა დაეღვა 12 საოპერო სექტაკლი.

1851 წლის 8 ნოემბერს სახეზომე გაიხანა მიველი საოპერო სეზონი, ხოლო 9 ნოემბერს ნანქველი იქნა პირველი საოპერო სექტაკლი-დონკიტოს ლეონა და ლეიტმორი.

"ლუისას" შემდეგ დაიდა "ერანი", "ჯემა და ვიერა", "ნონამა", "სევილიანი დიდაკი" და სხვა ოპერები. შესანიშნავმა თეატრმა და საოპერო სექტაკლებმა თბილისში მიღელი საკურთხე წაწყვი წინ თბილისი და მონიშნვე სტატისტი ქალაქებს დაამტკიცეს.

აღსანიშნავია ისიც, რომ ევროპაში შექმნილი ფრული დირექტორ ნაწარმოები შექმნიდან ერთი ამ ორი წლის შემდეგ უკვე თბილისის საოპერო ხეზონაზე იმეგებოდა.

1874 წლის 11 თქტომბერს თბილისის თეატრი ხანძარსაგან მოლიანად განადგურდა და შობილად 22 წლის შემდეგ, 1896 წელს, ვოლოდინის პრისავეტზე აიყო არქიტექტორ ვ.შერეტრას მიერ დაიწყოტებული საოპერო თეატრის ახალი შერება, რომელიც 1973 წლის ხანძრის შემდეგ დაედამირული ხასიათი არის რეკონსტრუირებული.

ქართული ვროფული მუსიკალური ხელოვნების ნამადაღებებისა და ზრდის ქვეშაობიტად გარდამტებს ეტასად იქცა სახი ოპერა, რომელიც 1919 წელს დაიდა თბილისის საოპერო თეატრის სეწანაზე:

5 თქტორვალ - დარაფიშვილის ოპერა "თქვლება შოთა რუსთაველზე"

21 თქტორვალ - ზ.ფალიაშვილის ოპერა "აქესალმ და ვიერა"

11 დეკემბერს - ე.დლიძის კომიკური ოპერა "ქეთი და კობე"

მათგან ქართული მუსიკის კლასიკოსის ზაკარია ფალიაშვილის ოპერებმა "აქესალმ და ვიერა" და "დაისი" (1923წ.) პირველვე დეგუმბლანდე განსხვავრეს ქართული საოპერო თეატრის ეფრული სახე და მისი განვითარების ფრულ ეტასზე წარმოადგენდნენ შემოქმედებითი დონის, სტალისა და მიმართულების მამწვეტებს. სწორედ მაშინ აღდნდნენ თავის განსაკორებულ თვისებებს ქართული საშემორულელი სკოლის საუკეთესო წარმომადგენელი: ვ.ხარაყვიშვილი, ხანაშვილი, ნ.ქუშითაშვილი, დ.ანდელაძე, ა.პირაძისმიული, დ.გამბეტელი, დ.მჭედლიძე, ბ.კარაყვიშვილი, ნ.ხარაძე, ნ.ციტოია, დ.ვორობიძე, ნ.ნაკაშიძე და სხვები.

სწორედ ამ პირობებში გამოვლინდა ისეთი გამომწნილი დირიჟორებისა და რეჟისორების შემოქმედებითი შესახლულობები, როგორებიც იყვნენ ი.ფალიაშვილი, ე.მჭედლაძე, ა.წუწუნიკა, კ.მარჯანიშვილი, ხანშეტელი.

30-იანი წლებიდან ქართული ოპერები გასცდა საქართველოს ფარგლებს. ისინი იმეგებოდა რუსეთში, უკრაინაში, სომხეთში, აზერბაიჯანში, პოლონეთში, ეგრ-ში, ბულგარეთში, ჩეხოსლოვაკიაში.

საქართველოს დიდი შეგონების პერიან ვეკუქრდის ინიციატივით გერმანიის ქალკ ზაარბრუკენის თეატრის სეწანა ქართული სადამადა ვეკუქრების მიერ განხორციელდა "აქესალმ და ვიერის", "დაისის" და "მინდას" დაგუმბეტი.

1963 წლიდან თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრი ატარებს აკადემიური თეატრის სახელს. მის სეწანაზე სხვადასხვა დროს დღერდა ქართველი კომპოზიტორების: შამხუშიაძის,

აპლანივიადის, რკაბიძეების, ოთაქიაქიშვილის, რღაღიძის, გკანჩელიის, ზკეკრძისა და სხვათა საბაჲრო ნაწარმოებები.

ცნობილი ქართველი რეჟისორების: მკვალაშვილის, ვტახლიაშვილის, მთუქმარეშვილის, გორდონიას, გმოდვიას, რსტურუას, გამომწეილი თეატრალური მხატვრების: გკატაძის, გკახიანი, გკორსიანის, სკორსაძისა და მსოფლიოს საბაჲრო თეატრების ხეყნებზე მღერან სხვადასხვა ხერთაშორისო კონკურსების ლაურეატები: კბურჭულაძე, ჯკლივანი, ლკათაწულიშვილი, ნკამბეგელი, თკეგუშვილი, ნკღვრწამბე, ვკჭონია, იკლიბეგაშვილი, ლკალმახელიძე, ვკვწამბე და სხეეები.

1982 წლიდან თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელა გამომწეილი ქართველი დირიჟორი ჯანსუღ კახიძე. სწორედ მის სახელთან არის დაკავშირებული თეატრის ტრადიციული გასტროლები მოსკოვში (1984წ.), გერმანიაში (1990წ.) და იტალიაში (1991წ.).

ათეული წლების მანძილზე თეატრის საბალეტო დასს სათავეში ედგა თანა-მედროვეობის უღიფხუო მოცეკვავე ვახტანგ ჭახუკიანი. მის მიერ დადგმული სპექტაკლები: კერძის „ღაჲურენსა“, აპლანივიადის „მოთხის გული“, მინკულის „პაი-იღერა“ და ამბაჭავარიანის „ოტელი“ მსოფლიო საბალეტო ხელოვნების საგან-ძურში შევიდა.

ქართულ საბალეტო ხელოვნებას სახელი გაუთქვეს: ლკვარამბამე, იკლექიძემ, ვკწინამბემ, მკაუერმა, ვკახუკიანმა, იკჯანდიერმა, ლკითაიშვილმა, ზკიკალაიშვილმა, ზკონიკაიშვილმა, თკინანამბემ, რკმაღალაშვილმა, ვკუნაშვილმა და სხეეებმა.

ქართული საბალეტო სკოლის აღზრდილები არიან სპექტენოდ ცნობილი მოცეკვავეები ნკანანიაშვილი, ანკორაძე, იკხეღენსკი.

დღეს თეატრის სცენაზე წარმატებით გამოდინ ახალი თაობის წარმომადგენ-ლები ლკანდელაძე, ქკმუნაშვილი, მკზურაშვილი, ლკახატაძე, ვკეზიჩიანი, იკსოროკინი, ვკიჭიანაშვილი, ღკზოზაშვილი და სხეეები.

80-იან წლებში შეიქმნა ისეთი მნიშვნელოვანი საბალეტო ნაწარმოებები რო-გორიცაა მკღავრივსკის მიერ განხორციელებული ვერშინი-ოძეძის „პორგი და ბესი“ და ვკალექსიძის მიერ დადგმული რკაბიძეების „მედეა“ და ვკახიძის „პორძაძები“.

თეატრის საბალეტო დასმა მისი ხელმძღვანელის გორგი ალექსიძის ძალის-ხმეით არა მხოლოდ გაუძლო შემოქმედითაის უმამეს წლებს, არამედ სწორედ მაშინ, 1989-94 წლებში შეძლო განხორციელება ისეთი დადგმები, როგორიც იყო „კოლუმბიდან ბროდუეიმდე“, „შეკსპერზადა“, „სიმფონიური ცეკვები“ და ამას-თან ერთად წარმატებით ჩატარებია თეატრის საბალეტო დასის გასტროლები საფრანგეთში, საბერძნეთში, ესპანეთში, მალტაზე, იტალიაში და წარმატებით გამოხსოფრო ედინბურგის ხერთაშორისო ფესტივალზე.

